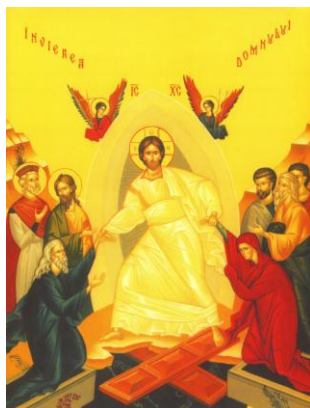
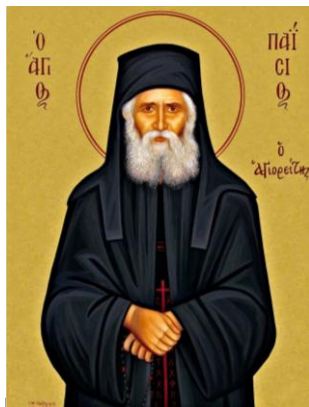

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

”Este mare lucru ca omul să simtă încă din această viață o parte din bucuria Raiului!”

Sf. Cuv. Paisie
Aghioritul
(1924-†1994),
icoană

Mare lucru este să se lase cineva în Măinile lui Dumnezeu! Oamenii își fac planuri și încearcă să le realizeze, dar fără să ciulească urechile, fără să asculte care este voia lui Dumnezeu și fără să se conformeze ei. Trebuie să ne lăsăm cu încredere în seama lui Dumnezeu, ca El să ocârmuiască lucrurile, iar noi să ne facem datoria noastră cu mărire de suflet. Dacă unul nu se încrede în Dumnezeu, așa încât să se lase pe sine cu desăvârșire în Măinile Sale, se va chinui. De obicei, oamenii aleargă mai întâi la mângâierea omenească și, după ce sunt dezamăgiți de oameni, abia atunci scapă către Dumnezeu. Dar dacă vrem să nu ne chinuim, să cerem de la început mângâierea dumnezeiască, deoarece aceasta este singura mângâiere adevărată. Nu ajunge credința (aici, credința are sensul de acceptare în mod simplu a existenței lui Dumnezeu, care nu ajunge pentru a duce o viață în Hristos corectă, deplină), ci este nevoie și de încredere în Dumnezeu.

Încrederea în Dumnezeu atrage ajutorul Lui. Creștinul crede și se încrede pe sine lui Dumnezeu până la moarte, și atunci vede limpede cum Mâna lui Dumnezeu îl mântuiește.

Așa cum spune Apostolul Pavel, credința este să credem în cele nevăzute, nu doar în cele ce se văd (Evrei 11, 1). Atunci când ne încredințăm viitorul nostru lui Hristos, Îl „obligăm” să ne ajute. Încredințarea desăvârșită în Măinile lui Dumnezeu are drept mamă credința, prin care omul se poate ruga tainic și poate primi și roadele nădejdi. Aceasta este o rugăciune neîncetată și aduce ajutoare dumnezeiești, în ceasul în care trebuie. Atunci în chip firesc omul trăiește o viață îngerească și se avântă în slăvire: „Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot” (Isaia 6, 3). Pentru că omul își poate face viața sa paradisiacă, dacă are încredere în Dumnezeu, dacă Îl slăvește în toate și primește ca El să-l povățuiască precum un Tată bun. Altfel, face din viața sa un iad. Este mare lucru ca omul să simtă încă din această viață o parte din bucuria Raiului!

(Sfântul Cuvios Paisie Aghioritul, *Cuvinte duhovnicești. Volumul II. Trezvie duhovnicească*)